

Цей текст призначений виключно для інформаційних цілей і не має юридичної сили. Інституції Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Авторитетними версіями відповідних правових актів, включаючи їх преамбули, є ті, що опубліковані в «Офіційному віснику Європейського Союзу» та доступні в базі даних EUR-Lex. Доступ до цих офіційних текстів можна отримати безпосередньо за посиланнями, розміщеними в цьому документі

► **B**

ДИРЕКТИВА (ЄС) 2019/1937 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 23 жовтня 2019 року

про захист осіб, які повідомляють про порушення законодавства Союзу

(OJ L 305, 26.11.2019, с. 17)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► <u>M1</u>	Регламент (ЄС) 2020/1503 Європейського Парламенту та Ради від 7 жовтня 2020 року	L 347	1	20.10.2020
► <u>M2</u>	Регламент (ЄС) 2022/1925 Європейського Парламенту та Ради від 14 вересня 2022 року	L 265	1	12.10.2022
► <u>M3</u>	Регламент (ЄС) 2023/1114 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2023 року	L 150	40	9.6.2023
► <u>M4</u>	Регламент (ЄС) 2024/573 Європейського Парламенту та Ради від 7 лютого 2024 року	L 573	1	20.2.2024
► <u>M5</u>	Директива (ЄС) 2024/1640 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2024 року	L 1640	1	19.6.2024
► <u>M6</u>	Директива (ЄС) 2024/1760 Європейського Парламенту та Ради від 13 червня 2024 року	L 1760	1	5.7.2024

▼B**ДИРЕКТИВА (ЄС) 2019/1937 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ**

від 23 жовтня 2019 року

про захист осіб, які повідомляють про порушення законодавства Союзу

РОЗДІЛ I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ВИЗНАЧЕННЯ ТА УМОВИ ЗАХИСТУ*Стаття 1***Мета**

Метою цієї Директиви є посилення забезпечення дотримання законодавства та політики Європейського Союзу в конкретних сферах шляхом встановлення спільних мінімальних стандартів, що забезпечують високий рівень захисту осіб, які повідомляють про порушення законодавства Європейського Союзу.

*Стаття 2***Матеріальна сфера застосування**

1. Ця Директива встановлює загальні мінімальні стандарти захисту осіб, які повідомляють про такі порушення законодавства Європейського Союзу:

- (а) порушення, що підпадають під сферу застосування актів Європейського Союзу, зазначених у Додатку, які стосуються таких сфер:
 - (i) державні закупівлі;
 - (ii) фінансові послуги, продукти та ринки, а також запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму;
 - (iii) безпека та відповідність продукції;
 - (iv) безпека транспорту;
 - (v) захист навколишнього середовища;
 - (vi) радіаційний захист та ядерна безпека;
 - (vii) безпека харчових продуктів та кормів, здоров'я та добробут тварин;
 - (viii) охорона здоров'я населення;
 - (ix) захист прав споживачів;
 - (x) захист приватного життя та персональних даних, а також безпека мереж та інформаційних систем;
- (б) порушення, що зачіпають фінансові інтереси Союзу, як зазначено у статті 325 ДФЄС та як детальніше визначено у відповідних заходах Союзу;

▼B

(с) порушення, пов'язані з внутрішнім ринком, як зазначено у статті 26(2) ДФЄС, включаючи порушення правил Союзу щодо конкуренції та державної допомоги, а також порушення, пов'язані з внутрішнім ринком, стосовно дій, що порушують правила оподаткування підприємств, або схем, метою яких є отримання податкової вигоди, що суперечить меті чи призначенню чинного законодавства про оподаткування підприємств.

2. Ця Директива не обмежує повноваження держав-членів розширювати захист відповідно до національного законодавства щодо сфер або дій, не охоплених пунктом 1.

*Стаття 3***Взаємозв'язок з іншими актами Союзу та національними положеннями**

1. У разі якщо конкретні правила щодо повідомлення про порушення передбачені в галузевих актах Союзу, перелічених у частині II Додатка, застосовуються саме ці правила. Положення цієї Директиви застосовуються в тій мірі, в якій питання не регулюється обов'язково цими галузевими актами Союзу.

2. Ця Директива не впливає на відповідальність держав-членів за забезпечення національної безпеки або на їхні повноваження щодо захисту своїх основних інтересів у сфері безпеки. Зокрема, вона не застосовується до повідомлень про порушення правил проведення закупівель, що стосуються питань оборони або безпеки, якщо вони не охоплюються відповідними актами Союзу.

3. Ця Директива не впливає на застосування законодавства Європейського Союзу або національного законодавства, що стосується будь-якого з таких питань:

- (a) захист секретної інформації;
- (b) захист адвокатської та медичної таємниці;
- (с) таємницю судових обговорень;
- (d) правил кримінального процесу.

4. Ця Директива не впливає на національні норми щодо реалізації працівниками своїх прав на консультації зі своїми представниками або профспілками, щодо захисту від будь-яких необґрунтованих заходів, що завдають шкоди та спричинені такими консультаціями, а також щодо автономії соціальних партнерів та їхнього права укладати колективні договори. Це не впливає на рівень захисту, передбачений цією Директивою.

*Стаття 4***Особиста сфера застосування**

1. Ця Директива застосовується до осіб, які повідомляють про порушення та працюють у приватному або державному секторі, які отримали інформацію про порушення у контексті трудової діяльності, включаючи, принаймні, таких осіб:

▼B

- (a) особи, які мають статус працівника у значенні статті 45(1) ДФЄС, включаючи державних службовців;
- (b) особи, які мають статус самозайнятих осіб у значенні статті 49 ДФЄС;
- (c) акціонери та особи, що входять до складу адміністративного, керівного або наглядового органу підприємства, включаючи членів, які не виконують виконавчих функцій, а також волонтери та оплачувані або неоплачувані стажери;
- (d) будь-які особи, які працюють під наглядом та керівництвом підрядників, субпідрядників та постачальників.

2. Ця Директива також застосовується до осіб, які повідомляють про порушення, якщо вони повідомляють або публічно розкривають інформацію про порушення, про які стало відомо в рамках трудових відносин, що на той час вже припинилися.

3. Ця Директива також застосовується до осіб, які повідомляють про порушення, трудові відносини яких ще не розпочалися, у випадках, коли інформація про порушення була отримана під час процесу найму або інших переддоговірних переговорів.

4. Заходи щодо захисту осіб, які повідомляють про порушення, викладені в розділі VI, також застосовуються, у відповідних випадках, до:

- (a) посередникам;
- (b) третім особам, які пов'язані з особами, що повідомляють про порушення, та які можуть зазнати репресій у контексті трудових відносин, таким як колеги або родичі осіб, що повідомляють про порушення; та
- (c) юридичним особам, якими володіють особи, що повідомляють про порушення, у яких вони працюють або з якими вони іншим чином пов'язані в контексті трудових відносин.

*Стаття 5***Визначення**

Для цілей цієї Директиви застосовуються такі визначення:

- (1) «порушення» — це дії або бездіяльність, які:
 - (i) є незаконними та стосуються актів Союзу та сфер, що підпадають під матеріальну сферу застосування, зазначену в статті 2; або
 - (ii) суперечать меті або призначенню норм актів Європейського Союзу та сфер, що підпадають під матеріальну сферу застосування, зазначену в статті 2;
- (2) «інформація про порушення» означає інформацію, включаючи обґрунтовані підозри, про фактичні або потенційні порушення, які відбулися або з великою ймовірністю можуть відбутися в організації, в якій працює або працювала особа, що повідомляє про порушення, або в іншій організації, з якою ця особа контактує або контактувала у зв'язку зі своєю роботою, а також про спроби приховати такі порушення;

▼B

- (3) «повідомлення» або «повідомляти» означає усне або письмове повідомлення інформації про порушення;
- (4) «внутрішнє повідомлення» означає усне або письмове повідомлення інформації про порушення в межах юридичної особи у приватному або державному секторі;
- (5) «зовнішнє повідомлення» означає усне або письмове повідомлення інформації про порушення компетентним органам;
- (6) «публічне розкриття» або «публічно розкривати» означає оприлюднення інформації про порушення;
- (7) «особа, яка повідомляє» — це фізична особа, яка повідомляє або публічно розкриває інформацію про порушення, отриману в контексті її професійної діяльності;
- (8) «посередник» означає фізичну особу, яка надає допомогу особі, що повідомляє, у процесі повідомлення в контексті, пов'язаному з роботою, і допомога якої має бути конфіденційною;
- (9) «робочий контекст» означає поточну або минулу трудову діяльність у державному чи приватному секторі, в ході якої, незалежно від характеру такої діяльності, особи отримують інформацію про порушення та в рамках якої ці особи можуть зазнати репресій у разі повідомлення такої інформації;
- (10) «зацікавлена особа» — це фізична або юридична особа, яка згадується у повідомленні або публічному розкритті інформації як особа, якій приписується порушення, або з якою ця особа пов'язана;
- (11) «репресії» — будь-які прямі чи непрямі дії або бездіяльність, що відбуваються в контексті трудових відносин, спричинені поданням внутрішніх або зовнішніх повідомлень чи публічним оприлюдненням інформації, та які завдають або можуть завдати необґрунтованої шкоди особі, яка подала повідомлення;
- (12) «подальші дії» означають будь-які заходи, вжиті отримувачем повідомлення або будь-яким компетентним органом з метою оцінки достовірності тверджень, викладених у повідомленні, та, у разі необхідності, усунення порушень, про які повідомлено, зокрема шляхом проведення внутрішнього розслідування, слідства, притягнення до кримінальної відповідальності, вжиття заходів щодо стягнення коштів або закриття процедури;
- (13) «зворотний зв'язок» означає надання особі, яка подала повідомлення, інформації про заходи, що передбачаються або вжиті в рамках подальших дій, а також про підстави для таких подальших дій;
- (14) «компетентний орган» — будь-який національний орган, призначений для прийому повідомлень відповідно до розділу III та надання зворотного зв'язку особі, яка подала повідомлення, та/або призначений для виконання обов'язків, передбачених цією Директивою, зокрема щодо подальших дій.

*Стаття 6***Умови захисту осіб, які подають повідомлення**

1. Особи, які подають повідомлення, мають право на захист відповідно до цієї Директиви за умови, що:

▼B

- (a) вони мали обґрунтовані підстави вважати, що інформація про повідомлені порушення була правдивою на момент подання повідомлення та що така інформація підпадала під сферу застосування цієї Директиви; та
- (b) вони повідомили про порушення або внутрішньо відповідно до статті 7, або зовні відповідно до статті 10, або оприлюднили інформацію відповідно до статті 15.

2. Без упередження існуючих зобов'язань щодо забезпечення анонімного повідомлення на підставі законодавства Європейського Союзу, ця Директива не впливає на повноваження держав-членів вирішувати, чи зобов'язані юридичні особи у приватному або державному секторі та компетентні органи приймати та вживати заходів щодо анонімних повідомлень про порушення.

3. Особи, які анонімно повідомили або оприлюднили інформацію про порушення, але яких згодом було ідентифіковано і які зазнали репресій, все одно мають право на захист, передбачений у розділі VI, за умови, що вони відповідають умовам, встановленим у пункті 1.

4. Особи, які повідомляють відповідним установам, органам, відомствам або агентствам Європейського Союзу про порушення, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, мають право на захист, передбачений цією Директивою, на тих самих умовах, що й особи, які повідомляють про порушення зовнішнім сторонам.

РОЗДІЛ II

ВНУТРІШНЄ ПОВІДОМЛЕННЯ ТА НАДАЛЬШІ ДІЇ*Стаття 7***Повідомлення через внутрішні канали повідомлення**

1. Як загальний принцип та без упередження щодо статей 10 та 15, інформація про порушення може повідомлятися через внутрішні канали та процедури повідомлення, передбачені в цьому розділі.

2. Держави-члени заохочують повідомлення через внутрішні канали повідомлення перед повідомленням через зовнішні канали повідомлення, якщо порушення може бути ефективно усунуто внутрішніми засобами та якщо особа, яка повідомляє про порушення, вважає, що ризик відплати відсутній.

3. Відповідна інформація щодо використання внутрішніх каналів повідомлення, зазначених у пункті 2, надається в рамках інформації, що подається юридичними особами приватного та державного секторів відповідно до пункту (g) частини 1 статті 9, а також компетентними органами відповідно до пункту (a) частини 4 статті 12 та статті 13.

*Стаття 8***Обов'язок створення внутрішніх каналів повідомлення**

1. Держави-члени забезпечують, щоб юридичні особи у приватному та державному секторах створювали канали та процедури для внутрішнього повідомлення про порушення та вжиття відповідних заходів, після консультацій та за згодою соціальних партнерів, якщо це передбачено національним законодавством.

▼B

2. Канали та процедури, зазначені в пункті 1 цієї статті, мають надавати працівникам суб'єкта господарювання можливість повідомляти інформацію про порушення. Вони можуть також надавати можливість іншим особам, зазначеним у пунктах (b), (c) та (d) статті 4(1) та статті 4(2), які контактують із суб'єктом господарювання в рамках своєї професійної діяльності, повідомляти інформацію про порушення.

3. Пункт 1 застосовується до юридичних осіб приватного сектору, у яких працює 50 або більше працівників.

4. Поріг, встановлений у пункті 3, не застосовується до суб'єктів господарювання, що підпадають під сферу застосування актів Союзу, зазначених у частинах I.B та II Додатка.

5. Канали повідомлення можуть функціонувати внутрішньо за допомогою особи або відділу, призначених для цієї мети, або надаватися зовні третьою стороною. Гарантії та вимоги, зазначені у статті 9(1), також застосовуються до уповноважених третіх сторін, які забезпечують функціонування каналу повідомлення для юридичної особи у приватному секторі.

6. Юридичні особи приватного сектору, у яких працює від 50 до 249 працівників, можуть спільно використовувати ресурси для прийому повідомлень та проведення будь-яких розслідувань. Це не впливає на зобов'язання, покладені на такі юридичні особи цією Директивою щодо збереження конфіденційності, надання зворотного зв'язку та усунення повідомленого порушення.

7. Після проведення відповідної оцінки ризиків з урахуванням характеру діяльності суб'єктів господарювання та пов'язаного з цим рівня ризику, зокрема для навколишнього середовища та громадського здоров'я, держави-члени можуть вимагати від юридичних осіб у приватному секторі, у яких працює менше 50 працівників, створити внутрішні канали та процедури повідомлення відповідно до розділу II.

8. Держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке рішення, яке вони приймають щодо вимоги до юридичних осіб у приватному секторі створити внутрішні канали повідомлення відповідно до пункту 7. Таке повідомлення має містити обґрунтування рішення та критерії, що використовувалися під час оцінки ризиків, зазначеної в пункті 7. Комісія доводить це рішення до відома інших держав-членів.

9. Пункт 1 застосовується до всіх юридичних осіб у державному секторі, включаючи будь-які суб'єкти, що перебувають у власності або під контролем таких юридичних осіб.

Держави-члени можуть звільнити від зобов'язання, зазначеного в пункті 1, муніципалітети з чисельністю населення менше 10 000 осіб або з чисельністю працівників менше 50 осіб, або інші суб'єкти, зазначені в першому підпункті цього пункту, з чисельністю працівників менше 50 осіб.

Держави-члени можуть передбачити, що канали внутрішнього повідомлення можуть бути спільними для кількох муніципалітетів або управлятися спільними муніципальними органами відповідно до національного законодавства, за умови, що такі спільні канали внутрішнього повідомлення є відокремленими від відповідних зовнішніх каналів повідомлення та автономними щодо них.

▼B*Стаття 9***Процедури внутрішнього повідомлення та вжиття подальших заходів**

1. Процедури внутрішнього повідомлення та вжиття подальших заходів, зазначені у статті 8, мають включати таке:

- (a) канали для прийому повідомлень, які розроблені, створені та функціонують у безпечний спосіб, що забезпечує захист конфіденційності особи, яка подає повідомлення, та будь-якої третьої сторони, згаданої у повідомленні, а також запобігає доступу до них неавторизованих співробітників;
- (b) підтвердження отримання повідомлення особою, яка його подала, протягом семи днів з моменту його отримання;
- (c) призначення неупередженої особи або відділу, уповноважених здійснювати подальші дії щодо повідомлень, якими можуть бути та сама особа або той самий відділ, що й ті, які приймають повідомлення, і які підтримуватимуть зв'язок з особою, що подала повідомлення, та, у разі необхідності, запитуватимуть у неї додаткову інформацію й надаватимуть їй зворотний зв'язок;
- (d) ретельне розгляд повідомлень призначеною особою або підрозділом, зазначеними у пункті (c);
- (e) ретельне розгляд, якщо це передбачено національним законодавством, щодо анонімних повідомлень;
- (f) розумні строки для надання зворотного зв'язку, що не перевищують трьох місяців з моменту підтвердження отримання або, якщо підтвердження не було надіслано особі, яка подала повідомлення, — трьох місяців з моменту закінчення семиденного строку після подання повідомлення;
- (g) надання чіткої та легкодоступної інформації щодо процедур зовнішнього повідомлення компетентних органів відповідно до статті 10 та, у разі необхідності, інституцій, органів, установ або агентств Європейського Союзу.

2. Канали, передбачені в пункті (a) частини 1, мають забезпечувати можливість подання повідомлень у письмовій або усній формі, або в обох формах. Усне повідомлення має бути можливим по телефону або через інші системи голосових повідомлень, а також, на прохання особи, яка подає повідомлення, шляхом особистої зустрічі протягом розумного строку.

РОЗДІЛ III**ЗОВНІШНЄ ПОВІДОМЛЕННЯ ТА НАДЛІГОВІ ЗАХОДИ***Стаття 10***Повідомлення через зовнішні канали повідомлення**

Без упередження для пункту (b) частини 1 статті 15 особи, які повідомляють про порушення, повинні надавати інформацію про порушення, використовуючи канали та процедури, зазначені у статтях 11 та 12, після того як вони спочатку повідомили про це через внутрішні канали повідомлення або безпосередньо через зовнішні канали повідомлення.

▼B*Стаття 11***Обов'язок створити зовнішні канали повідомлення та вживати заходів у відповідь на повідомлення**

1. Держави-члени призначають органи, уповноважені приймати повідомлення, надавати зворотний зв'язок та вживати заходів щодо повідомлень, а також забезпечують їх належними ресурсами.

2. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи:

(a) створювали незалежні та автономні зовнішні канали повідомлення для отримання та опрацювання інформації про порушення;

(b) негайно, у будь-якому разі не пізніше ніж через сім днів після отримання повідомлення, підтверджували його отримання, за винятком випадків, коли особа, яка подала повідомлення, прямо висловила інше прохання або коли компетентний орган має обґрунтовані підстави вважати, що підтвердження отримання повідомлення може поставити під загрозу захист особи, яка подала повідомлення;

(c) ретельно вживали заходів щодо повідомлень;

(d) надавали особі, яка подала повідомлення, зворотний зв'язок у розумні строки, що не перевищують трьох місяців, або шести місяців у належним чином обґрунтованих випадках;

(e) повідомляти особу, яка подала повідомлення, про остаточний результат розслідувань, розпочатих на підставі повідомлення, відповідно до процедур, передбачених національним законодавством;

(f) своєчасно передавати інформацію, що міститься у повідомленні, до компетентних інституцій, органів, відомств або агентств Союзу, залежно від обставин, для подальшого розслідування, якщо це передбачено законодавством Союзу або національним законодавством.

3. Держави-члени можуть передбачити, що компетентні органи, після належної оцінки справи, можуть вирішити, що повідомлене порушення є явно незначним і не вимагає подальших дій відповідно до цієї Директиви, окрім закриття процедури. Це не впливає на інші зобов'язання або інші застосовні процедури щодо усунення повідомленого порушення, а також на захист, наданий цією Директивою стосовно внутрішнього або зовнішнього повідомлення. У такому випадку компетентні органи повідомляють особу, яка подала повідомлення, про своє рішення та його обґрунтування.

4. Держави-члени можуть передбачити, що компетентні органи можуть прийняти рішення про закриття процедур щодо повторних повідомлень, які не містять жодної суттєвої нової інформації про порушення порівняно з попереднім повідомленням, щодо якого відповідні процедури були завершені, за винятком випадків, коли нові правові або фактичні обставини виправдовують інше вжиття заходів. У такому випадку компетентні органи повідомляють особу, яка подала повідомлення, про своє рішення та його обґрунтування.

5. Держави-члени можуть передбачити, що у разі значного надходження повідомлень компетентні органи можуть розглядати повідомлення про серйозні порушення або порушення основних положень, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, у пріоритетному порядку, без шкоди для строків, встановлених у пункті (d) частини 2.

▼B

6. Держави-члени забезпечують, щоб будь-який орган, який отримав повідомлення, але не має повноважень для реагування на повідомлене порушення, передав його компетентному органу протягом розумного строку у безпечний спосіб, а також щоб особа, яка подала повідомлення, була негайно поінформована про таке передавання.

*Стаття 12***Створення зовнішніх каналів повідомлення**

1. Зовнішні канали повідомлення вважаються незалежними та автономними, якщо вони відповідають усім таким критеріям:

- (a) вони розроблені, створені та функціонують таким чином, що забезпечують повноту, цілісність та конфіденційність інформації та запобігають доступу до неї неавторизованих співробітників компетентного органу;
- (b) вони забезпечують довготривале зберігання інформації відповідно до статті 18, щоб уможливити проведення подальших розслідувань.

2. Зовнішні канали повідомлення мають забезпечувати можливість подання повідомлень у письмовій та усній формі. Усне повідомлення має бути можливим по телефону або через інші системи голосових повідомлень, а також, на прохання особи, яка подає повідомлення, шляхом особистої зустрічі протягом розумного строку.

3. Компетентні органи забезпечують, щоб у разі отримання повідомлення через канали, відмінні від каналів повідомлення, зазначених у пунктах 1 та 2, або від співробітників, які не відповідають за розгляд повідомлень, співробітникам, які його отримали, було заборонено розголошувати будь-яку інформацію, яка може ідентифікувати особу, що подає повідомлення, або відповідну особу, та щоб вони негайно передавали повідомлення без змін співробітникам, відповідальним за розгляд повідомлень.

4. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи призначали співробітників, відповідальних за розгляд повідомлень, і, зокрема, за:

- (a) надання будь-якій зацікавленій особі інформації щодо процедур подання повідомлень;
- (b) прийняття повідомлень та вжиття відповідних заходів;
- (c) підтримку зв'язку з особою, яка подала повідомлення, з метою надання зворотного зв'язку та запиту додаткової інформації у разі необхідності.

5. Співробітники, зазначені в пункті 4, повинні пройти спеціальне навчання з питань розгляду повідомлень.

*Стаття 13***Інформація щодо отримання повідомлень та вжиття відповідних заходів**

Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи оприлюднювали на своїх веб-сайтах у окремому, легко впізнаваному та доступному розділі щонайменше таку інформацію:

- (a) умови, за яких особа має право на захист відповідно до цієї Директиви;

▼B

- (b) контактні дані зовнішніх каналів повідомлення, передбачених статтею 12, зокрема електронні та поштові адреси, а також номери телефонів таких каналів із зазначенням того, чи записуються телефонні розмови;
- (c) процедури, що застосовуються до повідомлення про порушення, включаючи порядок, за яким компетентний орган може вимагати від особи, яка подала повідомлення, уточнити надану інформацію або надати додаткову інформацію, терміни надання зворотного зв'язку, а також вид і зміст такого зворотного зв'язку;
- (d) режим конфіденційності, що застосовується до повідомлень, і, зокрема, інформацію щодо обробки персональних даних відповідно до статті 17 цієї Директиви, статей 5 та 13 Регламенту (ЄС) 2016/679, статті 13 Директиви (ЄС) 2016/680 та статті 15 Регламенту (ЄС) 2018/1725, залежно від обставин;
- (e) характер подальших дій, що вживаються у відповідь на повідомлення;
- (f) засоби правового захисту та процедури захисту від репресій, а також можливість отримання конфіденційних консультацій для осіб, які мають намір подати повідомлення;
- (g) заяву, в якій чітко пояснюються умови, за яких особи, що подають повідомлення до компетентного органу, захищені від притягнення до відповідальності за порушення конфіденційності відповідно до статті 21(2); та
- (h) контактні дані інформаційного центру або єдиного незалежного адміністративного органу, як передбачено у статті 20(3), у відповідних випадках.

*Стаття 14***Перегляд процедур компетентними органами**

Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи регулярно, але не рідше ніж раз на три роки, переглядали свої процедури прийому повідомлень та вжиття відповідних заходів. Під час перегляду таких процедур компетентні органи враховують свій досвід, а також досвід інших компетентних органів, і відповідно адаптують свої процедури.

РОЗДІЛ IV

ПУБЛІЧНЕ РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ*Стаття 15***Публічне розкриття інформації**

1. Особа, яка здійснює публічне розкриття інформації, має право на захист відповідно до цієї Директиви, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- (a) особа спочатку повідомила про це всередині організації та за її межами або безпосередньо за межами організації відповідно до розділів II та III, але у відповідь на таке повідомлення не було вжито відповідних заходів у строк, зазначений у пункті (f) статті 9(1) або пункті (d) статті 11(2); або
- (b) особа має обґрунтовані підстави вважати, що:

▼B

- (i) порушення може становити безпосередню або очевидну загрозу для суспільних інтересів, наприклад у разі надзвичайної ситуації або ризику заподіяння незворотної шкоди; або
 - (ii) у разі звернення до зовнішніх органів існує ризик репресій або низька ймовірність ефективного вирішення питання щодо порушення через особливі обставини справи, зокрема у випадках, коли докази можуть бути приховані або знищені, або коли орган влади може бути в змові з винуватцем порушення чи причетний до нього.
2. Ця стаття не застосовується до випадків, коли особа безпосередньо розкриває інформацію пресі відповідно до конкретних національних положень, що встановлюють систему захисту, пов'язану зі свободою вираження поглядів та інформацією.

РОЗДІЛ V

**ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО
ВНУТРІШНІМ ТА ЗОВНІШНЮ ЗВІТНІСТЬ***Стаття 16***Обов'язок дотримання конфіденційності**

1. Держави-члени забезпечують, щоб особа, яка подає повідомлення, не була розкрита нікому, крім уповноважених співробітників, які мають повноваження приймати повідомлення або вживати заходів у відповідь на них, без явної згоди цієї особи. Це також стосується будь-якої іншої інформації, з якої можна прямо чи опосередковано встановити особу, яка подає повідомлення.
2. На відміну від положень пункту 1, особистість особи, яка подає повідомлення, та будь-яка інша інформація, зазначена в пункті 1, можуть бути розкриті лише у випадках, коли це є необхідним та пропорційним зобов'язанням, встановленим законодавством Союзу або національним законодавством у контексті розслідувань, що проводяться національними органами, або судових проваджень, зокрема з метою забезпечення права на захист відповідної особи.
3. Розкриття інформації, здійснене відповідно до винятку, передбаченого у пункті 2, має супроводжуватися належними гарантіями згідно з чинними нормами Союзу та національним законодавством. Зокрема, осіб, які подають повідомлення, слід поінформувати до розкриття їхньої особи, за винятком випадків, коли така інформація може поставити під загрозу відповідні розслідування або судові провадження. Під час інформування осіб, які подають повідомлення, компетентний орган надсилає їм письмове пояснення причин розкриття відповідних конфіденційних даних.
4. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи, які отримують інформацію про порушення, що містить комерційні таємниці, не використовували та не розкривали ці комерційні таємниці для цілей, що виходять за межі того, що є необхідним для належного вжиття заходів.

▼B*Стаття 17***Обробка персональних даних**

Будь-яка обробка персональних даних, що здійснюється відповідно до цієї Директиви, включаючи обмін або передачу персональних даних компетентними органами, має здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679 та Директиви (ЄС) 2016/680. Будь-який обмін або передача інформації інституціями, органами, офісами чи агентствами Союзу здійснюється відповідно до Регламенту (ЄС) 2018/1725.

Персональні дані, які явно не мають відношення до розгляду конкретного повідомлення, не повинні збиратися, а у разі їх випадкового збору — повинні бути видалені без зайвої затримки.

*Стаття 18***Ведення обліку повідомлень**

1. Держави-члени забезпечують, щоб юридичні особи у приватному та державному секторах, а також компетентні органи вели облік кожного отриманого повідомлення з дотриманням вимог щодо конфіденційності, передбачених у статті 16. Повідомлення зберігаються не довше, ніж це необхідно та пропорційно для виконання вимог, встановлених цією Директивою, або інших вимог, встановлених законодавством Європейського Союзу чи національним законодавством.

2. У разі використання для подання повідомлень телефонної лінії з функцією запису або іншої системи голосових повідомлень із записом, за умови згоди особи, яка подає повідомлення, юридичні особи приватного та державного секторів та компетентні органи мають право документувати усне повідомлення одним із таких способів:

- (a) шляхом запису розмови у стійкій та доступній для відтворення формі; або
- (b) шляхом складання повної та точної стенограми розмови, підготовленої співробітниками, відповідальними за розгляд повідомлення.

Юридичні особи приватного та державного секторів, а також компетентні органи повинні надати особі, яка повідомляє про порушення, можливість перевірити, виправити та затвердити стенограму розмови шляхом її підписання.

3. У разі використання для повідомлення незаписаної телефонної лінії або іншої системи голосових повідомлень, що не записуються, юридичні особи приватного та державного секторів та компетентні органи мають право задокументувати усне повідомлення у формі точного протоколу розмови, складеного співробітником, відповідальним за розгляд повідомлення. Юридичні особи приватного та державного секторів та компетентні органи повинні надати особі, яка подає повідомлення, можливість перевірити, виправити та затвердити протокол розмови шляхом його підписання.

4. У разі якщо особа просить про зустріч із працівниками юридичних осіб приватного та державного секторів або компетентних органів з метою подання повідомлення відповідно до статей 9(2) та 12(2), юридичні особи приватного та державного секторів та компетентні органи забезпечують, за умови згоди особи, яка подає повідомлення, збереження повних та точних записів про зустріч у стійкій та доступній для відтворення формі.

▼B

Юридичні особи приватного та державного секторів та компетентні органи мають право задокументувати зустріч одним із таких способів:

- (a) шляхом запису розмови у стійкій та доступній для відтворення формі; або
- (b) шляхом складання точного протоколу зустрічі, підготовленого співробітниками, відповідальними за розгляд повідомлення.

Юридичні особи приватного та державного секторів, а також компетентні органи повинні надати особі, яка подала повідомлення, можливість перевірити, виправити та затвердити протокол зустрічі шляхом його підписання.

РОЗДІЛ VI

ЗАХОДИ ЗАХИСТУ

Стаття 19

Заборона репресій

Держави-члени вживають необхідних заходів для заборони будь-яких форм репресій щодо осіб, зазначених у статті 4, включаючи погрози репресій та спроби репресій, зокрема у формі:

- (a) тимчасове відсторонення від роботи, звільнення з роботи або еквівалентні заходи;
- (b) пониження в посаді або відмова у просуванні по службі;
- (c) передачі обов'язків, зміни місця роботи, зменшення заробітної плати, зміни робочого часу;
- (d) відмови у наданні навчання;
- (e) негативної оцінки результатів роботи або рекомендації щодо працевлаштування;
- (f) застосування або накладення будь-яких дисциплінарних заходів, доган або інших покарань, включаючи фінансові санкції;
- (g) примус, залякування, домагання або ізоляція;
- (h) дискримінація, несприятливе або несправедливе ставлення;
- (i) неперетворення тимчасового трудового договору на безстроковий, якщо працівник мав обґрунтовані очікування, що йому буде запропоновано постійну роботу;
- (j) не продовження або дострокове розірвання тимчасового трудового договору;
- (k) завдання шкоди, зокрема репутації особи, особливо в соціальних мережах, або фінансових збитків, включаючи втрату бізнесу та втрату доходу;
- (l) внесення до «чорного списку» на підставі неформальної або офіційної угоди на рівні сектору чи галузі, що може призвести до того, що особа в майбутньому не зможе знайти роботу в цьому секторі чи галузі;
- (m) дострокове розірвання або анулювання договору на поставку товарів або надання послуг;
- (n) анулювання ліцензії або дозволу;
- (o) направлення до психіатра або лікаря.

▼B*Стаття 20***Заходи підтримки**

1. Держави-члени забезпечують, щоб особи, зазначені у статті 4, мали доступ, залежно від обставин, до заходів підтримки, зокрема до таких:

- (a) всебічну та незалежну інформацію та консультації, які є легкодоступними для громадськості та безкоштовними, щодо наявних процедур та засобів правового захисту, захисту від репресій та прав відповідної особи;
- (b) ефективну допомогу від компетентних органів перед будь-яким відповідним органом, залученим до їхнього захисту від репресій, включаючи, якщо це передбачено національним законодавством, підтвердження того, що вони мають право на захист відповідно до цієї Директиви; та
- (c) правову допомогу у кримінальних та транскордонних цивільних провадженнях відповідно до Директиви (ЄС) 2016/1919 та Директиви 2008/52/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁾, а також, відповідно до національного законодавства, правову допомогу в подальших провадженнях та юридичні консультації або іншу правову допомогу.

2. Держави-члени можуть передбачати фінансову допомогу та заходи підтримки, включаючи психологічну підтримку, для осіб, які подають повідомлення, в рамках судових проваджень.

3. Заходи підтримки, зазначені в цій статті, можуть надаватися, залежно від обставин, інформаційним центром або єдиним та чітко визначеним незалежним адміністративним органом.

*Стаття 21***Заходи щодо захисту від репресій**

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення захисту осіб, зазначених у статті 4, від репресій. Такі заходи, зокрема, включають ті, що викладені в пунктах 2–8 цієї статті.

2. Без упередження для статті 3(2) та (3), якщо особи повідомляють інформацію про порушення або здійснюють публічне розкриття відповідно до цієї Директиви, вони не вважаються такими, що порушили будь-які обмеження щодо розкриття інформації, і не несуть жодної відповідальності за таке повідомлення або публічне розкриття, за умови, що вони мали обґрунтовані підстави вважати, що повідомлення або публічне розкриття такої інформації було необхідним для виявлення порушення відповідно до цієї Директиви.

3. Особи, які повідомляють про порушення, не несуть відповідальності за отримання або доступ до інформації, про яку повідомляється або яка оприлюднюється, за умови, що таке отримання або доступ не становили самостійного кримінального правопорушення. У разі якщо отримання або доступ становлять самостійне кримінальне правопорушення, кримінальна відповідальність продовжує регулюватися чинним національним законодавством.

⁽¹⁾ Директива 2008/52/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 травня 2008 року щодо певних аспектів медіації у цивільних та комерційних справах (OJ L 136, 24.5.2008, с. 3).

▼B

4. Будь-яка інша можлива відповідальність осіб, які повідомляють про порушення, що випливає з дій або бездіяльності, які не пов'язані з повідомленням або публічним розкриттям інформації або які не є необхідними для виявлення порушення відповідно до цієї Директиви, й надалі регулюється чинним законодавством Союзу або національним законодавством.

5. У ході судового розгляду або розгляду в іншому органі щодо шкоди, заподіяної особі, яка повідомила про порушення, та за умови, що ця особа доведе, що вона повідомила про порушення або оприлюднила інформацію та зазнала шкоди, передбачається, що така шкода була заподіяна у відповідь на повідомлення або оприлюднення інформації. У таких випадках особа, яка вжила заходів, що заподіяли шкоду, повинна довести, що ці заходи ґрунтувалися на належним чином обґрунтованих підставах.

6. Особи, зазначені у статті 4, мають доступ до заходів правового захисту від репресій у відповідних випадках, включаючи тимчасові заходи до вирішення судової справи, відповідно до національного законодавства.

7. У ході судових проваджень, зокрема щодо дифамації, порушення авторських прав, порушення конфіденційності, порушення правил захисту даних, розкриття комерційних таємниць або щодо позовів про відшкодування збитків на підставі приватного, публічного чи колективного трудового права, особи, зазначені у статті 4, не несуть жодної відповідальності внаслідок повідомлень або публічного розкриття інформації відповідно до цієї Директиви. Ці особи мають право посилатися на таке повідомлення або публічне розкриття інформації з метою домогтися закриття справи, за умови, що вони мали обґрунтовані підстави вважати, що таке повідомлення або публічне розкриття інформації було необхідним для виявлення порушення відповідно до цієї Директиви.

У разі якщо особа повідомляє або публічно розкриває інформацію про порушення, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, і ця інформація містить комерційну таємницю, а також якщо ця особа відповідає умовам цієї Директиви, таке повідомлення або публічне розкриття інформації вважається законним відповідно до умов статті 3(2) Директиви (ЄС) 2016/943.

8. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб особам, зазначеним у статті 4, було надано засоби правового захисту та повну компенсацію за завдану шкоду відповідно до національного законодавства.

*Стаття 22***Заходи щодо захисту відповідних осіб**

1. Держави-члени забезпечують, відповідно до Хартії, щоб зацікавлені особи повною мірою користувалися правом на ефективний засіб правового захисту та на справедливий судовий розгляд, а також презумпцією невинуватості та правами на захист, включаючи право бути заслуханим та право на доступ до матеріалів справи.

2. Компетентні органи забезпечують, відповідно до національного законодавства, захист особистості зацікавлених осіб протягом усього часу, поки триває розслідування, розпочате на підставі повідомлення або публічного розкриття інформації.

3. Правила, викладені у статтях 12, 17 та 18 щодо захисту особистості осіб, які подають повідомлення, також застосовуються до захисту особистості зацікавлених осіб.

▼B*Стаття 23***Санкції**

1. Держави-члени передбачають ефективні, пропорційні та стримуючі санкції, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, які:

- (a) перешкоджають або намагаються перешкоджати повідомленню;
- (b) вживають заходів відплати щодо осіб, зазначених у статті 4;
- (c) подають безпідставні позови проти осіб, зазначених у статті 4;
- (d) порушують обов'язок щодо збереження конфіденційності особи, яка повідомляє про порушення, як зазначено у статті 16.

2. Держави-члени передбачають ефективні, пропорційні та стримуючі санкції, що застосовуються до осіб, які подають повідомлення, у разі встановлення того, що вони свідомо подали або оприлюднили неправдиву інформацію. Держави-члени також передбачають заходи щодо відшкодування збитків, спричинених таким повідомленням або оприлюдненням, відповідно до національного законодавства.

*Стаття 24***Неможливість відмови від прав та засобів правового захисту**

Держави-члени забезпечують, щоб права та засоби правового захисту, передбачені цією Директивою, не могли бути скасовані або обмежені будь-якою угодою, політикою, формою або умовами працевлаштування, включаючи угоду про арбітраж до виникнення спору.

РОЗДІЛ VII

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ*Стаття 25***Більш сприятливий режим та положення про заборону погіршення становища**

1. Держави-члени можуть запроваджувати або зберігати положення, які є більш сприятливими для прав осіб, що повідомляють про порушення, ніж ті, що викладені в цій Директиві, без шкоди для статті 22 та статті 23(2).
2. Впровадження цієї Директиви за жодних обставин не може слугувати підставою для зниження рівня захисту, який вже забезпечують держави-члени у сферах, що охоплюються цією Директивою.

*Стаття 26***Транспонування та перехідний період**

1. Держави-члени вводять у дію закони, нормативні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви, до 17 грудня 2021 року.

▼B

2. На відміну від пункту 1, стосовно юридичних осіб приватного сектору, у яких працює від 50 до 249 працівників, держави-члени до 17 грудня 2023 року вводять у дію закони, нормативні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання зобов'язання щодо створення внутрішніх каналів повідомлення відповідно до статті 8(3).

3. Коли держави-члени приймають положення, зазначені в пунктах 1 та 2, ці положення мають містити посилання на цю Директиву або супроводжуватися таким посиланням під час їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином має здійснюватися таке посилання. Вони негайно повідомляють Комісії текст цих положень.

*Стаття 27***Звітність, оцінка та перегляд**

1. Держави-члени надають Комісії всю відповідну інформацію щодо виконання та застосування цієї Директиви. На підставі наданої інформації Комісія до 17 грудня 2023 року подає Європейському Парламенту та Раді звіт про виконання та застосування цієї Директиви.

2. Без упередження зобов'язань щодо звітування, встановлених в інших правових актах Союзу, держави-члени щорічно подають Комісії такі статистичні дані щодо звітів, зазначених у розділі III, бажано в узагальненому вигляді, якщо вони доступні на центральному рівні у відповідній державі-члені:

- (a) кількість повідомлень, отриманих компетентними органами;
- (b) кількість розслідувань та проваджень, розпочатих у результаті таких звітів, та їхні результати; та
- (c) якщо це встановлено, приблизний розмір фінансових збитків та суми, стягнуті за результатами розслідувань та проваджень, пов'язаних із повідомленими порушеннями.

3. До 17 грудня 2025 року Комісія, з урахуванням свого звіту, поданого відповідно до пункту 1, та статистичних даних держав-членів, поданих відповідно до пункту 2, подає до Європейського Парламенту та Ради звіт, в якому оцінюється вплив національного законодавства, що транспонує цю Директиву. У звіті має бути оцінено, як функціонувала ця Директива, та розглянуто необхідність вжиття додаткових заходів, включаючи, за необхідності, внесення змін з метою розширення сфери застосування цієї Директиви на інші акти чи сфери Союзу, зокрема щодо поліпшення робочого середовища з метою захисту здоров'я та безпеки працівників, а також умов праці.

Окрім оцінки, зазначеної в першому підпункті, у звіті має бути оцінено, як держави-члени використовували існуючі механізми співпраці в рамках своїх зобов'язань щодо вжиття заходів у відповідь на повідомлення про порушення, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, та, в більш загальному плані, як вони співпрацюють у випадках порушень, що мають транскордонний характер.

4. Комісія оприлюднює звіти, зазначені в пунктах 1 та 3, та забезпечує їхню легку доступність.

▼B

Стаття 28

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинності на двадцятий день після її опублікування в «Офіційному віснику Європейського Союзу».

Стаття 29

Адресати

Ця Директива адресована державам-членам.

▼B*ДОДАТОК***Частина I****A. Пункт (а)(і) статті 2(1) — державні закупівлі:****1. Правила процедури державних закупівель та надання концесій, укладення контрактів у сферах оборони та безпеки, а також укладення контрактів суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність у сферах водопостачання, енергетики, транспорту та поштових послуг, та будь-яких інших контрактів, як визначено в:**

- (і) Директиві 2014/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про укладення концесійних договорів (ОJ L 94, 28.3.2014, с. 1);
- (іі) Директиві 2014/24/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року щодо державних закупівель та про скасування Директиви 2004/18/ЄС (ОJ L 94, 28.3.2014, с. 65);
- (ііі) Директива 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про закупівлі суб'єктами, що здійснюють діяльність у секторах водопостачання, енергетики, транспорту та поштових послуг, та про скасування Директиви 2004/17/ЄС (ОJ L 94, 28.3.2014, с. 243);
- (іv) Директива 2009/81/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 року про координацію процедур укладення певних контрактів на виконання робіт, постачання та надання послуг замовниками у сферах оборони та безпеки, а також про внесення змін до Директив 2004/17/ЄС та 2004/18/ЄС (Офіційний вісник L 216, 20.8.2009, с. 76).

2. Процедури оскарження регулюються:

- (і) Директивою Ради 92/13/ЄЕС від 25 лютого 1992 року про координацію законів, нормативних актів та адміністративних положень, що стосуються застосування правил Співтовариства щодо процедур закупівель суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у секторах водопостачання, енергетики, транспорту та телекомунікацій (ОJ L 76, 23.3.1992, с. 14);
- (іі) Директива Ради 89/665/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про координацію законів, нормативних актів та адміністративних положень, що стосуються застосування процедур оскарження при укладанні державних контрактів на постачання та виконання будівельних робіт (ОJ L 395, 30.12.1989, с. 33).

B. Пункт (а)(іі) статті 2(1) — фінансові послуги, продукти та ринки, а також запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму:

Правила, що встановлюють систему регулювання та нагляду, а також захист споживачів та інвесторів у сфері фінансових послуг та ринків капіталу Союзу, банківської діяльності, кредитування, інвестицій, страхування та перестрахування, продуктів професійного або індивідуального пенсійного забезпечення, цінних паперів, інвестиційних фондів, платіжних послуг та видів діяльності, перелічених у Додатку I до Директиви 2013/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ та пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, що вносить зміни до Директиви 2002/87/ЄС та скасовує Директиви 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОJ L 176, 27.6.2013, с. 338), як це передбачено в:

- (і) Директиві 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про початок та здійснення діяльності установ електронних грошей та пруденційний нагляд за ними, якою вносяться зміни до Директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС та скасовується Директива 2000/46/ЄС (Офіційний вісник L 267, 10.10.2009, с. 7);

▼B

- (ii) Директива 2011/61/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін до Директив 2003/41/ЄС та 2009/65/ЄС, а також до Регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 1095/2010 (Офіційний вісник L 174, 1.7.2011, с. 1);
- (iii) Регламент (ЄС) № 236/2012 Європейського Парламенту та Ради від 14 березня 2012 року про короткі продажі та певні аспекти кредитних дефолтних свопів (OJ L 86, 24.3.2012, с. 1);
- (iv) Регламент (ЄС) № 345/2013 Європейського Парламенту та Ради від 17 квітня 2013 року про європейські фонди венчурного капіталу (OJ L 115, 25.4.2013, с. 1);
- (v) Регламент (ЄС) № 346/2013 Європейського Парламенту та Ради від 17 квітня 2013 року про європейський фонд соціального підприємництва (OJ L 115, 25.4.2013, с. 18);
- (vi) Директива 2014/17/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 лютого 2014 року про кредитні договори для споживачів, що стосуються житлової нерухомості, та про внесення змін до Директив 2008/48/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (Офіційний вісник ЄС L 60, 28.2.2014, с. 34);
- (vii) Регламент (ЄС) № 537/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про конкретні вимоги щодо обов'язкового аудиту суб'єктів, що становлять суспільний інтерес, та про скасування Рішення Комісії 2005/909/ЄС (OJ L 158, 27.5.2014, с. 77);
- (viii) Регламент (ЄС) № 600/2014 Європейського Парламенту та Ради від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (OJ L 173, 12.6.2014, с. 84);
- (ix) Директива (ЄС) 2015/2366 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, якою вносяться зміни до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і до Регламенту (ЄС) № 1093/2010, та скасовує Директиву 2007/64/ЄС (Офіційний вісник L 337, 23.12.2015, с. 35);
- (x) Директива 2004/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про пропозиції щодо поглинання (OJ L 142, 30.4.2004, с. 12);
- (xi) Директива 2007/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 липня 2007 року про реалізацію певних прав акціонерів у компаніях, акції яких котируються на біржі (OJ L 184, 14.7.2007, с. 17);
- (xii) Директива 2004/109/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 грудня 2004 року про гармонізацію вимог щодо прозорості стосовно інформації про емітентів, цінні папери яких допущені до торгівлі на регульованому ринку, та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС (OJ L 390, 31.12.2004, с. 38);
- (xiii) Регламент (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту та Ради від 4 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та реєстри торгових операцій (Офіційний вісник ЄС L 201, 27.7.2012, с. 1);
- (xiv) Регламент (ЄС) 2016/1011 Європейського Парламенту та Ради від 8 червня 2016 року про індекси, що використовуються як еталони у фінансових інструментах та фінансових контрактах або для вимірювання результатів діяльності інвестиційних фондів, та про внесення змін до Директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014 (Офіційний вісник L 171, 29.6.2016, с. 1);

▼B

- (xv) Директива 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 року про початок та здійснення діяльності у сфері страхування та перестрахування («Solvency II») (OJ L 335, 17.12.2009, с. 1);
- (xvi) Директива 2014/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 травня 2014 року, що встановлює рамки для відновлення та врегулювання неплатоспроможності кредитних установ та інвестиційних компаній та вносить зміни до Директиви Ради 82/891/ЄЕС, а також директив 2001/24/ЄС, 2002/47/ЄС, 2004/25/ЄС, 2005/56/ЄС, 2007/36/ЄС, 2011/35/ЄС, 2012/30/ЄС та 2013/36/ЄС, а також Регламентів (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту та Ради (Офіційний вісник L 173, 12.6.2014, с. 190);
- (xvii) Директива 2002/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами у складі фінансового конгломерату та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС, а також Директиви 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС Європейського Парламенту та Ради (Офіційний вісник L 35, 11.2.2003, с. 1);
- (xviii) Директива 2014/49/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про системи гарантування вкладів (OJ L 173, 12.6.2014, с. 149);
- (xix) Директива 97/9/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 3 березня 1997 року щодо систем компенсації інвесторам (OJ L 84, 26.3.1997, с. 22);
- (xx) Регламент (ЄС) № 575/2013 Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року щодо пруденційних вимог до кредитних установ та інвестиційних компаній та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, с. 1);

▼M1

- (xxi) Регламент (ЄС) 2020/1503 Європейського Парламенту та Ради від 7 жовтня 2020 року про європейських постачальників послуг краудфандингу для бізнесу та про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2017/1129 та Директиви (ЄС) 2019/1937 (Офіційний вісник L 347, 20.10.2020, с. 1);

▼M3

- (xxii) Регламент (ЄС) 2023/1114 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2023 року про ринки криптоактивів та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 1095/2010, а також директив 2013/36/ЄС та (ЄС) 2019/1937 (OJ L 150, 9.6.2023, с. 40).

▼B

C. Пункт (а)(iii) статті 2(1) — безпека та відповідність продукції:

1. Вимоги щодо безпеки та відповідності продукції, що розміщується на ринку Союзу, як це визначено та регулюється:
 - (i) Директивою 2001/95/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 3 грудня 2001 року про загальну безпеку продукції (OJ L 11, 15.1.2002, с. 4);
 - (ii) законодавством Союзу щодо гармонізації у сфері промислових товарів, включаючи вимоги до маркування, за винятком харчових продуктів, кормів, лікарських засобів для людей та ветеринарного застосування, живих рослин і тварин, продуктів людського походження та продуктів рослинного і тваринного походження, що безпосередньо пов'язані з їхнім майбутнім розмноженням, як зазначено в додатках I та II до Регламенту (ЄС) 2019/1020 Європейського Парламенту та Ради від 20 червня 2019 року про нагляд за ринком та відповідність продукції, а також про внесення змін до Директиви 2004/42/ЄС та Регламентів (ЄС) № 765/2008 та (ЄС) № 305/2011 (OJ L 169, 25.6.2019, с. 1);

▼B

- (iii) Директива 2007/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 5 вересня 2007 року, що встановлює рамки для затвердження автотransпортних засобів та їх причепів, а також систем, компонентів та окремих технічних вузлів, призначених для таких транспортних засобів (Рамкова директива) (OJ L 263, 9.10.2007, с. 1).
2. Правила щодо реалізації та використання чутливих та небезпечних продуктів, викладені в:
- (i) Директиві 2009/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 травня 2009 року про спрощення умов передачі продукції оборонного призначення в межах Співтовариства (OJ L 146, 10.6.2009, с. 1);
 - (ii) Директива Ради 91/477/ЄЕС від 18 червня 1991 року про контроль за придбанням та володінням зброєю (OJ L 256, 13.9.1991, с. 51);
 - (iii) Регламент (ЄС) № 98/2013 Європейського Парламенту та Ради від 15 січня 2013 року про обіг та використання прекурсорів вибухових речовин (OJ L 39, 9.2.2013, с. 1).
- D. Пункт (a)(iv) статті 2(1) — безпека перевезень:
1. Вимоги безпеки у залізничному секторі, що регулюються Директивою (ЄС) 2016/798 Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2016 року про безпеку залізничного транспорту (OJ L 138, 26.5.2016, с. 102).
 2. Вимоги безпеки у секторі цивільної авіації, що регулюються Регламентом (ЄС) № 996/2010 Європейського Парламенту та Ради від 20 жовтня 2010 року про розслідування та запобігання аваріям та інцидентам у цивільній авіації та про скасування Директиви 94/56/ЄС (OJ L 295, 12.11.2010, с. 35).
 3. Вимоги безпеки у секторі автомобільного транспорту, що регулюються:
 - (i) Директивою 2008/96/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про управління безпекою дорожньої інфраструктури (OJ L 319, 29.11.2008, с. 59);
 - (ii) Директивою 2004/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року щодо мінімальних вимог безпеки для тунелів у трансєвропейській дорожній мережі (OJ L 167, 30.4.2004, с. 39);
 - (iii) Регламент (ЄС) № 1071/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року, яким встановлюються загальні правила щодо умов, що мають дотримуватися для здійснення діяльності оператора автомобільного транспорту, та скасовується Директива Ради 96/26/ЄС (OJ L 300, 14.11.2009, с. 51).
 4. Вимоги безпеки у морському секторі, що регулюються:
 - (i) Регламентом (ЄС) № 391/2009 Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року про загальні правила та стандарти для організацій з інспекції та огляду суден (OJ L 131, 28.5.2009, с. 11);
 - (ii) Регламент (ЄС) № 392/2009 Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року про відповідальність перевізників пасажирів морським транспортом у разі аварій (OJ L 131, 28.5.2009, с. 24);
 - (iii) Директива 2014/90/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року про морське обладнання та про скасування Директиви Ради 96/98/ЄС (OJ L 257, 28.8.2014, с. 146);

▼B

- (iv) Директива 2009/18/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року, що встановлює основні принципи, які регулюють розслідування аварій у секторі морського транспорту, та вносить зміни до Директиви Ради 1999/35/ЄС та Директиви 2002/59/ЄС (ОJ L 131, 28.5.2009, с. 114);
 - (v) Директива 2008/106/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про мінімальний рівень підготовки моряків (ОJ L 323, 3.12.2008, с. 33);
 - (vi) Директива Ради 98/41/ЄС від 18 червня 1998 року про реєстрацію осіб, які перебувають на борту пасажирських суден, що здійснюють рейси до або з портів держав-членів Співтовариства (ОJ L 188, 2.7.1998, с. 35);
 - (vii) Директива 2001/96/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 грудня 2001 року, що встановлює гармонізовані вимоги та процедури щодо безпечного завантаження та розвантаження суховантажів (ОJ L 13, 16.1.2002, с. 9).
5. Вимоги безпеки, що регулюються Директивою 2008/68/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів (ОJ L 260, 30.9.2008, с. 13).
- E. Пункт (a)(v) статті 2(1) — охорона навколишнього середовища:
- 1. Будь-яке кримінальне правопорушення проти охорони навколишнього середовища, що регулюється Директивою 2008/99/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про охорону навколишнього середовища за допомогою кримінального права (Офіційний вісник ЄС L 328, 6.12.2008, с. 28) або будь-яка протиправна дія, що порушує законодавство, викладене в додатках до Директиви 2008/99/ЄС;
 - 2. Правила щодо навколишнього середовища та клімату, викладені в:
 - (i) Директиві 2003/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 2003 року про запровадження системи торгівлі квотами на викиди парникових газів у межах Співтовариства та внесення змін до Директиви Ради 96/61/ЄС (ОJ L 275, 25.10.2003, с. 32);
 - (ii) Директива 2009/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел та про внесення змін і подальше скасування Директив 2001/77/ЄС та 2003/30/ЄС (ОJ L 140, 5.6.2009, с. 16);
 - (iii) Директива 2012/27/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 жовтня 2012 року про енергоефективність, якою вносяться зміни до Директив 2009/125/ЄС та 2010/30/ЄС і скасовуються Директиви 2004/8/ЄС та 2006/32/ЄС (Офіційний вісник L 315, 14.11.2012, с. 1);
 - (iv) Регламент (ЄС) № 525/2013 Європейського Парламенту та Ради від 21 травня 2013 року про механізм моніторингу та звітування про викиди парникових газів, а також про подання іншої інформації на національному рівні та на рівні Союзу, що стосується зміни клімату, та про скасування Рішення № 280/2004/ЄС (ОJ L 165, 18.6.2013, с. 13);
 - (v) Директива (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел (ОJ L 328, 21.12.2018, с. 82);

▼M4

- (vi) Регламент (ЄС) 2024/573 Європейського Парламенту та Ради від 7 лютого 2024 року щодо фторованих парникових газів, який вносить зміни до Директиви (ЄС) 2019/1937 та скасовує Регламент (ЄС) № 517/2014 (Офіційний вісник L, 2024/573, 20.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>);

▼M6

- (vii) Директива (ЄС) 2024/1760 Європейського Парламенту та Ради від 13 травня 2024 року щодо корпоративної належної ретельності у сфері сталого розвитку та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 та Регламенту (ЄС) 2023/2859 (OJ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: [http://data.europa.eu/eli/ dir/2024/1760/oj](http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj)).

▼B

3. Правила щодо сталого розвитку та поводження з відходами, викладені в:
 - (i) Директиві 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про відходи та про скасування деяких директив (OJ L 312, 22.11.2008, с. 3);
 - (ii) Регламент (ЄС) № 1257/2013 Європейського Парламенту та Ради від 20 листопада 2013 року про утилізацію суден та внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1013/2006 та Директиви 2009/16/ЄС (Офіційний вісник L 330, 10.12.2013, с. 1);
 - (iii) Регламент (ЄС) № 649/2012 Європейського Парламенту та Ради від 4 липня 2012 року щодо експорту та імпорту небезпечних хімічних речовин (OJ L 201, 27.7.2012, с. 60).
4. Правила щодо забруднення морського середовища, повітря та шумового забруднення, викладені в:
 - (i) Директиві 1999/94/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 грудня 1999 року щодо доступності інформації для споживачів про економію палива та викиди_{CO₂} зв'язку з реалізацією нових легкових автомобілів (OJ L 12, 18.1.2000, с. 16);
 - (ii) Директива 2001/81/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2001 року про національні граничні рівні викидів для певних атмосферних забруднювачів (OJ L 309, 27.11.2001, с. 22);
 - (iii) Директива 2002/49/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 червня 2002 року щодо оцінки та управління шумом у навколишньому середовищі (OJ L 189, 18.7.2002, с. 12);
 - (iv) Регламент (ЄС) № 782/2003 Європейського Парламенту та Ради від 14 квітня 2003 року про заборону використання оловоорганічних сполук на суднах (OJ L 115, 9.5.2003, с. 1);
 - (v) Директива 2004/35/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про екологічну відповідальність щодо запобігання та усунення шкоди навколишньому середовищу (OJ L 143, 30.4.2004, с. 56);
 - (vi) Директива 2005/35/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 вересня 2005 року щодо забруднення, спричиненого суднами, та щодо запровадження санкцій за порушення (OJ L 255, 30.9.2005, с. 11);
 - (vii) Регламент (ЄС) № 166/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 січня 2006 року щодо створення Європейського реєстру викидів та перенесення забруднюючих речовин та про внесення змін до Директив Ради 91/689/ЄЕС та 96/61/ЄС (OJ L 33, 4.2.2006, с. 1);
 - (viii) Директива 2009/33/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року щодо сприяння використанню екологічно чистих та енергоефективних транспортних засобів дорожнього руху (OJ L 120, 15.5.2009, с. 5);
 - (ix) Регламент (ЄС) № 443/2009 Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року, що встановлює норми викидів для нових легкових автомобілів у рамках комплексного підходу Співтовариства до скорочення викидів_{CO₂} від легкових транспортних засобів (OJ L 140, 5.6.2009, с. 1);

▼B

- (x) Регламент (ЄС) № 1005/2009 Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року щодо речовин, що руйнують озоновий шар (OJ L 286, 31.10.2009, с. 1);
 - (xi) Директива 2009/126/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року щодо другого етапу рекуперації парів бензину під час заправки автотранспортних засобів на автозаправних станціях (OJ L 285, 31.10.2009, с. 36);
 - (xii) Регламент (ЄС) № 510/2011 Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2011 року, що встановлює норми викидів для нових легких комерційних транспортних засобів у рамках комплексного підходу Союзу до скорочення викидів_{CO₂} від легкових транспортних засобів (OJ L 145, 31.5.2011, с. 1);
 - (xiii) Директива 2014/94/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 жовтня 2014 року щодо розгортання інфраструктури для альтернативних видів палива (OJ L 307, 28.10.2014, с. 1);
 - (xiv) Регламент (ЄС) 2015/757 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2015 року про моніторинг, звітність та перевірку викидів вуглекислого газу від морського транспорту та про внесення змін до Директиви 2009/16/ЄС (OJ L 123, 19.5.2015, с. 55);
 - (xv) Директива (ЄС) 2015/2193 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 року щодо обмеження викидів певних забруднюючих речовин у повітря від середніх спалювальних установок (OJ L 313, 28.11.2015, с. 1).
5. Правила щодо охорони та раціонального використання водних і ґрунтових ресурсів, викладені в:
- (i) Директиві 2007/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2007 року щодо оцінки та управління ризиками повеней (OJ L 288, 6.11.2007, с. 27);
 - (ii) Директива 2008/105/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 2008 року щодо стандартів якості навколишнього середовища у сфері водної політики, якою вносяться зміни та згодом скасовуються Директиви Ради 82/176/ЄЕС, 83/513/ЄЕС, 84/156/ЄЕС, 84/491/ЄЕС, 86/280/ЄЕС та яка вносить зміни до Директиви 2000/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради (Офіційний вісник L 348, 24.12.2008, с. 84);
 - (iii) Директива 2011/92/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 грудня 2011 року про оцінку впливу певних державних та приватних проєктів на навколишнє середовище (OJ L 26, 28.1.2012, с. 1).
6. Правила щодо охорони природи та біорізноманіття, викладені в:
- (i) Регламенті Ради (ЄС) № 1936/2001 від 27 вересня 2001 року, що встановлює заходи контролю, які застосовуються до вилову певних запасів далекомігруючих риб (OJ L 263, 3.10.2001, с. 1);
 - (ii) Регламент Ради (ЄС) № 812/2004 від 26 квітня 2004 року, що встановлює заходи щодо прилову китоподібних у рибальстві та вносить зміни до Регламенту (ЄС) № 88/98 (OJ L 150, 30.4.2004, с. 12);
 - (iii) Регламент (ЄС) № 1007/2009 Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про торгівлю продуктами з тюленя (OJ L 286, 31.10.2009, с. 36);
 - (iv) Регламент Ради (ЄС) № 734/2008 від 15 липня 2008 року про захист вразливих морських екосистем у відкритому морі від негативного впливу донних рибальських знарядь (OJ L 201, 30.7.2008, с. 8);

▼B

- (v) Директива 2009/147/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 30 листопада 2009 року про збереження диких птахів (OJ L 20, 26.1.2010, с. 7);
 - (vi) Регламент (ЄС) № 995/2010 Європейського Парламенту та Ради від 20 жовтня 2010 року, що встановлює зобов'язання суб'єктів господарювання, які розміщують на ринку деревину та вироби з деревини (OJ L 295, 12.11.2010, с. 23);
 - (vii) Регламент (ЄС) № 1143/2014 Європейського Парламенту та Ради від 22 жовтня 2014 року щодо запобігання та управління введенням та поширенням інвазивних чужорідних видів (OJ L 317, 4.11.2014, с. 35).
7. Правила щодо хімічних речовин, викладені в Регламенті (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2006 року щодо реєстрації, оцінки, авторизації та обмеження хімічних речовин (REACH), про створення Європейського хімічного агентства, про внесення змін до Директиви 1999/45/ЄС та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 793/93 та Регламент Комісії (ЄС) № 1488/94, а також Директиву Ради 76/769/ЄЕС та Директиви Комісії 91/155/ЄЕС, 93/67/ЄЕС, 93/105/ЄС та 2000/21/ЄС (Офіційний вісник ЄС L 396, 30.12.2006, с. 1).
8. Правила щодо органічних продуктів, викладені в Регламенті (ЄС) 2018/848 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2018 року про органічне виробництво та маркування органічних продуктів, яким скасовується Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 (Офіційний вісник L 150, 14.6.2018, с. 1).
- F. Пункт (a)(vi) статті 2(1) — радіаційний захист та ядерна безпека
- Правила щодо ядерної безпеки, викладені в:
- (i) Директиві Ради 2009/71/Євратом від 25 червня 2009 року про встановлення рамок Співтовариства щодо ядерної безпеки ядерних установок (OJ L 172, 2.7.2009, с. 18);
 - (ii) Директива Ради 2013/51/Євратом від 22 жовтня 2013 року, що встановлює вимоги щодо захисту здоров'я населення стосовно радіоактивних речовин у воді, призначеній для споживання людиною (OJ L 296, 7.11.2013, с. 12);
 - (iii) Директива Ради 2013/59/Євратом від 5 грудня 2013 року, що встановлює основні норми безпеки щодо захисту від небезпек, пов'язаних з опроміненням іонізуючим випромінюванням, та скасовує Директиви 89/618/Євратом, 90/641/Євратом, 96/29/Євратом, 97/43/Євратом та 2003/122/Євратом (Офіційний вісник L 13, 17.1.2014, с. 1);
 - (iv) Директива Ради 2011/70/Євратом від 19 липня 2011 року про встановлення рамок Співтовариства для відповідального та безпечного поводження з відпрацьованим паливом та радіоактивними відходами (OJ L 199, 2.8.2011, с. 48);
 - (v) Директива Ради 2006/117/Євратом від 20 листопада 2006 року про нагляд та контроль за перевезеннями радіоактивних відходів та відпрацьованого палива (OJ L 337, 5.12.2006, с. 21);
 - (vi) Регламент Ради (Євратом) 2016/52 від 15 січня 2016 року, яким встановлюються максимально допустимі рівні радіоактивного забруднення харчових продуктів та кормів у разі ядерної аварії або будь-якої іншої радіаційної надзвичайної ситуації, та скасовується Регламент (Євратом) № 3954/87 та Регламентів Комісії (Євратом) № 944/89 і (Євратом) № 770/90 (OJ L 13, 20.1.2016, с. 2);

▼B

- (vii) Регламент Ради (Євратом) № 1493/93 від 8 червня 1993 року про перевезення радіоактивних речовин між державами-членами (OJ L 148, 19.6.1993, с. 1).
- G. Пункт (a)(vii) статті 2(1) — безпека харчових продуктів та кормів, здоров'я тварин та їхнє благополуччя:
1. Законодавство Союзу щодо харчових продуктів та кормів регулюється загальними принципами та вимогами, визначеними Регламентом (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року, що встановлює загальні принципи та вимоги харчового законодавства, створює Європейський орган з безпеки харчових продуктів та визначає процедури у питаннях безпеки харчових продуктів (OJ L 31, 1.2.2002, с. 1).
 2. Здоров'я тварин регулюється:
 - (i) Регламентом (ЄС) № 2016/429 Європейського Парламенту та Ради від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та про внесення змін і скасування деяких правових актів у сфері здоров'я тварин («Закон про здоров'я тварин») (OJ L 84, 31.3.2016, с. 1);
 - (ii) Регламент (ЄС) № 1069/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року, що встановлює санітарні правила щодо побічних продуктів тваринного походження та похідних продуктів, не призначених для споживання людиною, та скасовує Регламент (ЄС) № 1774/2002 (Регламент про побічні продукти тваринного походження) (Офіційний вісник L 300, 14.11.2009, с. 1).
 3. Регламент (ЄС) 2017/625 Європейського Парламенту та Ради від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та інші офіційні заходи, що здійснюються з метою забезпечення застосування законодавства про харчові продукти та корми, правил щодо здоров'я та добробуту тварин, фітосанітарії та засобів захисту рослин, який вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031 Європейського Парламенту та Ради, Регламенти Ради (ЄС) № 1/2005 та (ЄС) № 1099/2009, а також директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, а також скасовують Регламенти (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту та Ради, директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС, а також Рішення Ради 92/438/ЄЕС (Регламент про офіційний контроль) (Офіційний вісник ЄС L 95, 7.4.2017, с. 1).
 4. Правила та стандарти щодо захисту та добробуту тварин, викладені в:
 - (i) Директиві Ради 98/58/ЄС від 20 липня 1998 року щодо захисту тварин, що утримуються в сільськогосподарських цілях (OJ L 221, 8.8.1998, с. 23);
 - (ii) Регламент Ради (ЄС) № 1/2005 від 22 грудня 2004 року про захист тварин під час транспортування та пов'язаних з цим операцій, а також про внесення змін до Директив 64/432/ЄЕС та 93/119/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1255/97 (OJ L 3, 5.1.2005, с. 1);
 - (iii) Регламент Ради (ЄС) № 1099/2009 від 24 вересня 2009 року про захист тварин під час забою (OJ L 303, 18.11.2009, с. 1);

▼B

(iv) Директива Ради 1999/22/ЄС від 29 березня 1999 року щодо утримання диких тварин у зоопарках (OJ L 94, 9.4.1999, с. 24);

(v) Директива 2010/63/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 вересня 2010 року щодо захисту тварин, що використовуються в наукових цілях (OJ L 276, 20.10.2010, с. 33).

Н. Пункт (а) (viii) статті 2(1) — охорона здоров'я населення:

1. Заходи, що встановлюють високі стандарти якості та безпеки органів та речовин людського походження, як це передбачено:

(i) Директивою 2002/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27 січня 2003 року, що встановлює стандарти якості та безпеки щодо забору, тестування, обробки, зберігання та розподілу людської крові та компонентів крові та вносить зміни до Директиви 2001/83/ЄС (OJ L 33, 8.2.2003, с. 30);

(ii) Директивою 2004/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року щодо встановлення стандартів якості та безпеки для донорства, забору, тестування, обробки, консервації, зберігання та розподілу тканин і клітин людини (OJ L 102, 7.4.2004, с. 48);

(iii) Директива 2010/53/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 липня 2010 року щодо стандартів якості та безпеки органів людини, призначених для трансплантації (OJ L 207, 6.8.2010, с. 14).

2. Заходи, що встановлюють високі стандарти якості та безпеки лікарських засобів та виробів медичного призначення, які регулюються:

(i) Регламентом (ЄС) № 141/2000 Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 1999 року про орфанні лікарські засоби (OJ L 18, 22.1.2000, с. 1);

(ii) Директивою 2001/83/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 листопада 2001 року про Кодекс Співтовариства щодо лікарських засобів для застосування у людей (OJ L 311, 28.11.2001, с. 67);

(iii) Регламент (ЄС) 2019/6 Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року про ветеринарні лікарські засоби та про скасування Директиви 2001/82/ЄС (OJ L 4, 7.1.2019, с. 43);

(iv) Регламент (ЄС) № 726/2004 Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року, що встановлює процедури Співтовариства щодо дозволу на використання та нагляду за лікарськими засобами для застосування у людей та у ветеринарії та створює Європейське агентство з лікарських засобів (OJ L 136, 30.4.2004, с. 1);

(v) Регламент (ЄС) № 1901/2006 Європейського Парламенту та Ради від 12 грудня 2006 року про лікарські засоби для педіатричного застосування та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1768/92, Директиви 2001/20/ЄС, Директиви 2001/83/ЄС та Регламенту (ЄС) № 726/2004 (OJ L 378, 27.12.2006, с. 1);

▼B

- (vi) Регламент (ЄС) № 1394/2007 Європейського Парламенту та Ради від 13 листопада 2007 року про лікарські засоби для передової терапії та про внесення змін до Директиви 2001/83/ЄС та Регламенту (ЄС) № 726/2004 (OJ L 324, 10.12.2007, с. 121);
 - (vii) Регламент (ЄС) № 536/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про клінічні випробування лікарських засобів для застосування у людей та про скасування Директиви 2001/20/ЄС (OJ L 158, 27.5.2014, с. 1).
3. Права пацієнтів, що регулюються Директивою 2011/24/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 9 березня 2011 року щодо застосування прав пацієнтів у транскордонній медичній допомозі (OJ L 88, 4.4.2011, с. 45).
4. Виробництво, презентація та продаж тютюнових та пов'язаних з ними виробів, що регулюються Директивою 2014/40/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 3 квітня 2014 року про зближення законів, нормативних актів та адміністративних положень держав-членів щодо виробництва, презентації та продажу тютюнових та пов'язаних з ними виробів та про скасування Директиви 2001/37/ЄС (Офіційний вісник ЄС L 127, 29.4.2014, с. 1).
- I. Пункт (a)(ix) статті 2(1) — захист споживачів: права споживачів та захист споживачів, що регулюються:
- (i) Директивою 98/6/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 1998 року щодо захисту прав споживачів у сфері зазначення цін на товари, що пропонуються споживачам (OJ L 80, 18.3.1998, с. 27);
 - (ii) Директиви (ЄС) 2019/770 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2019 року щодо певних аспектів договорів про постачання цифрового контенту та цифрових послуг (OJ L 136, 22.5.2019, с. 1);
 - (iii) Директива (ЄС) 2019/771 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2019 року щодо окремих аспектів договорів купівлі-продажу товарів, якою вносяться зміни до Регламенту (ЄС) 2017/2394 та Директиви 2009/22/ЄС, а також скасовується Директива 1999/44/ЄС (Офіційний вісник L 136, 22.5.2019, с. 28);
 - (iv) Директива 1999/44/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 травня 1999 року щодо певних аспектів продажу споживчих товарів та пов'язаних з цим гарантій (OJ L 171, 7.7.1999, с. 12);
 - (v) Директива 2002/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 вересня 2002 року щодо дистанційного продажу фінансових послуг споживачам та про внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄС та Директив 97/7/ЄС і 98/27/ЄС (Офіційний вісник L 271, 9.10.2002, с. 16);
 - (vi) Директива 2005/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2005 року щодо недобросовісних комерційних практик у відносинах між підприємствами та споживачами на внутрішньому ринку та про внесення змін до Директиви Ради 84/450/ЄС, Директив 97/7/ЄС, 98/27/ЄС та 2002/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також Регламент (ЄС) № 2006/2004 Європейського Парламенту та Ради («Директива про недобросовісні комерційні практики») (OJ L 149, 11.6.2005, с. 22);

▼B

- (vii) Директива 2008/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2008 року про кредитні угоди для споживачів та про скасування Директиви Ради 87/102/ЄЕС (ОJ L 133, 22.5.2008, с. 66);
 - (viii) Директива 2011/83/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 жовтня 2011 року про права споживачів, якою вносяться зміни до Директиви Ради 93/13/ЄЕС та Директиву 1999/44/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також про скасування Директиви Ради 85/577/ЄЕС та Директиви 97/7/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ОJ L 304, 22.11.2011, с. 64);
 - (ix) Директива 2014/92/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо порівнянності комісій, пов'язаних із платіжними рахунками, зміною платіжного рахунку та доступом до платіжних рахунків з базовими функціями (ОJ L 257, 28.8.2014, с. 214).
- J. Пункт (а)(х) статті 2(1) — захист приватного життя та персональних даних, а також безпека мереж та інформаційних систем:
- (i) Директива 2002/58/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 липня 2002 року щодо обробки персональних даних та захисту приватного життя у секторі електронних комунікацій (Директива про приватне життя та електронні комунікації) (Офіційний вісник L 201, 31.7.2002, с. 37);
 - (ii) Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних та про вільний обіг таких даних, а також про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (Офіційний вісник L 119, 4.5.2016, с. 1);
 - (iii) Директива (ЄС) 2016/1148 Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 2016 року щодо заходів для забезпечення високого спільного рівня безпеки мереж та інформаційних систем у всьому Союзі (ОJ L 194, 19.7.2016, с. 1);

▼M2

- (iv) Регламент (ЄС) 2022/1925 Європейського Парламенту та Ради від 14 вересня 2022 року про конкурентні та справедливі ринки у цифровому секторі та про внесення змін до Директив (ЄС) 2019/1937 та (ЄС) 2020/1828 (Закон про цифрові ринки) (Офіційний вісник L 265, 21.9.2022, с. 1).

▼B**Частина II**

Стаття 3(1) посилається на таке законодавство Союзу:

- A. пункт (а)(ii) статті 2(1) — фінансові послуги, продукти та ринки, а також запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму:

1. Фінансові послуги:

- (i) Директива 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 року про координацію законів, нормативних актів та адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в цінні папери (UCITS) (ОJ L 302, 17.11.2009, с. 32);
- (ii) Директива (ЄС) 2016/2341 Європейського Парламенту та Ради від 14 грудня 2016 року щодо діяльності та нагляду за установами професійного пенсійного забезпечення (IORP) (ОJ L 354, 23.12.2016, с. 37);
- (iii) Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річних та консолідованих фінансових звітів, якою вносяться зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС та скасовується Директива Ради 84/253/ЄЕС (Офіційний вісник L 157, 9 червня 2006 р., с. 87);

▼B

- (iv) Регламент (ЄС) № 596/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (Регламент про зловживання на ринку) та про скасування Директиви 2003/6/ЄС Європейського Парламенту та Ради та Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС (Офіційний вісник L 173, 12.6.2014, с. 1);
- (v) Директива 2013/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року щодо доступу до діяльності кредитних установ та пруденційного нагляду за кредитними установами та інвестиційними компаніями, якою вносяться зміни до Директиви 2002/87/ЄС та скасовуються Директиви 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (Офіційний вісник L 176, 27.6.2013, с. 338);
- (vi) Директива 2014/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (OJ L 173, 12.6.2014, с. 349);
- (vii) Регламент (ЄС) № 909/2014 Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо вдосконалення розрахунків за цінними паперами в Європейському Союзі та щодо центральних депозитаріїв цінних паперів, а також про внесення змін до Директив 98/26/ЄС та 2014/65/ЄС і до Регламенту (ЄС) № 236/2012 (Офіційний вісник L 257, 28.8.2014, с. 1);
- (viii) Регламент (ЄС) № 1286/2014 Європейського Парламенту та Ради від 26 листопада 2014 року щодо документів з ключовою інформацією для пакетних роздрібних та страхових інвестиційних продуктів (PRIIP) (OJ L 352, 9.12.2014, с. 1);
- (ix) Регламент (ЄС) 2015/2365 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 року про прозорість операцій з фінансування цінних паперів та їх повторного використання та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (OJ L 337, 23.12.2015, с. 1);
- (x) Директива (ЄС) 2016/97 Європейського Парламенту та Ради від 20 січня 2016 року про розподіл страхових послуг (OJ L 26, 2.2.2016, с. 19);
- (xi) Регламент (ЄС) 2017/1129 Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2017 року про проспект емісії, який має бути опублікований у разі публічної пропозиції цінних паперів або їх допуску до торгівлі на регульованому ринку, та про скасування Директиви 2003/71/ЄС (OJ L 168, 30.6.2017, с. 12).

2. Запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму:

- (i) Директива (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму, якою вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту та Ради, а також скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради та Директиву Комісії 2006/70/ЄС (OJ L 141, 5.6.2015, с. 73);
- (ii) Регламент (ЄС) 2015/847 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року щодо інформації, що супроводжує перекази коштів, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006 (OJ L 141, 5.6.2015, с. 1);

▼M5

- (iii) Регламент (ЄС) 2024/1624 Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 2024 року щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання грошей або фінансування тероризму (OJ L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

▼B

В. Пункт (а)(iv) статті 2(1) — безпека транспорту:

- (i) Регламент (ЄС) № 376/2014 Європейського Парламенту та Ради від 3 квітня 2014 року про повідомлення, аналіз та подальші дії щодо подій у цивільній авіації, яким вносяться зміни до Регламенту (ЄС) № 996/2010 Європейського Парламенту та Ради та скасовує Директиву 2003/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також Регламенти Комісії (ЄС) № 1321/2007 та (ЄС) № 1330/2007 (OJ L 122, 24.4.2014, с. 18);
- (ii) Директива 2013/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 листопада 2013 року щодо певних обов'язків держави прапора стосовно дотримання та забезпечення виконання Конвенції про працю у морському судноплаванні 2006 року (OJ L 329, 10.12.2013, с. 1);
- (iii) Директива 2009/16/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року про контроль держави порту (OJ L 131, 28.5.2009, с. 57).

С. Пункт (а)(v) статті 2(1) — охорона навколишнього середовища:

- (i) Директива 2013/30/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 червня 2013 року про безпеку морських нафтогазових операцій та про внесення змін до Директиви 2004/35/ЄС (OJ L 178, 28.6.2013, с. 66).